

Delavska

Enotnost

GLASILO GLAVNEGA ODBORA ESS

Leto III. šte. 49.

Ljubljana 5. decembra 1947

Cena din 3

Primorsko ljudstvo je v nedeljo glasovalo za svojo srečo

V nedeljo je ljudstvo na priključnem ozemlju Slovenskega Primorja in Istre izvolilo svoje ljudske poslance v Zvezni svet Ljudske skupščine FLRJ in v Ljudsko skupščino LRS.

Te volitve nikakor niso bile navaden, skromen dogodek za Primorsko. Primorsko ljudstvo je namreč volilo svečano, s svojim ljudskim srcem, vnetim od predane ljubezni do domov, do Osvobodilne fronte, do svojega maršala Tita.

Primorsko ljudstvo se je vedno junsko in ponosno borilo za svojo svobodo. Borilo se je proti italijanskim fašistom, nemškemu krvoločkom, ustašem, četnikom, domobrancem, proti vsej domači gnobli in proti anglo-ameriškim zaslužnjakom. Ponosno se je borilo tudi to nedeljo na volitvah, čeprav na nov način, za nove cilje: za ohranjanje in krepitev priborjene svobode v okviru jugoslovanske delovne skupnosti, borilo se je pod novim geslom: »Vse za petletni plan!« Z nedeljskimi volitvami so primorski Slovenci dokazali, da si hočejo sami, v skupnosti z ostalim jugoslovanskim ljudstvom zavestno ustvarjati svojo zgodovino.

Imperialistični plačanci v Trstu bevskačo proti Slovincem: »Cankarja sploh ne! Imperialisti, ki gujavijo tržaško ljudstvo, skušajo jemati slovenskemu narodu takšne kulturne vrednote, kakršne vsebujejo Cankarjeva dela. Prepovedujejo izvajanje del svetovno znane slovenskega proletarskega pisatelja Ivana Cankarja v tržaškem radiu. Izvajajo nasilje nad kulturo v Trstu, posebno še nad ono, ki je vznikla iz naše narodno-osvobodilne borbe. Primorsko ljudstvo je obsodilo takšne imperialistično-fašistične metode s tem, da se je v nedeljo še tesneje oklenilo Osvobodilne fronte in v večini krajev stodoletno volilo kandidate na listi OF!

Anglo-ameriški pohlepneži so se grdo zmotili, če so mislili, da se dá zapeljati naše preprosto ljudstvo na stran, s cenanim vabljenjem. Starejši, preprosti Postojčanec je v nedeljo čvrsto povedal na volišču: »Onstran časne jugoslovansko-italijanske meje, v obmejnih vaseh delijo imperialisti v teh dneh bel kruh; kako zlobno neumni so, če mislijo, da se naši ljudje prodajajo za kosček belega kruha!«

Ljudstvo ob meji, v goriskem, tolimskem in bežanskem okraju je odgovorilo imperialistom s popolno udeležbo na volitvah, s spuščanjem volivnih krogljic v skrinjice kandidatov na listi OF. Mnogo vasi so dvajset minut po sedmi uri zjutraj že zmagovalno končale volitve s 100% udeležbo. Ljudstvo je ralo in manifestiralo pred volišči.

V vrste milijonov brezposelnih v kapitalističnih državah prideka iz dneva v dan večje število ljudi, ki ne vedo, kaj bodo jedli naslednji dan.

V tem času pa se je borba našega ljudstva dvignila na visoko stopnjo, v dobrobit delovne skupnosti, v bitko za plan.

V tem znamenju so potekale tudi volitve na priključnem ozemlju Slovenskega Primorja in Istre.

Pozirska mladina v ilirsko-bistriškem okraju je takoj, ko je izpolnila svojo častno dolžnost na volišču, odkrakala s pesmijo na prostovoljno delo. Na volišče v stari postojnski gimnaziji je že pred sedmo uro zjutraj prikoralo članstvo sindikalne podružnice železničarjev, z zastavo na čelu; ostali volivci so jih spustili naprej, ker so vedeli, da se jim mudi v službo, v dnevno bitko za plan. Volivci v Ka-

nalu so ugotavljali: »Naše delovne akcije so najmočnejši dokaz naše ljubezni do domovine!« V Bukovju so na predvečer volitev počastili pionirski zgodovinski dan z enodejanko »Petletni plan«. S takšnimi pogledi v bodočnost so spuščali kroglice v skrinjice OF tudi vsi ostali volivci na vseh primorskih voliščih.

Tako namreč pojmuje primorsko ljudstvo svoje naloge, tako si predstavlja viden izraz predanosti in ljubezni do domovine, do Tita, do Partije. Zato je razumelo tudi nedeljske volitve kot mnogočeno manifestacijo za petletni plan domovine, ker si predstavljajo v njem svojo srečo, svojo bodočnost.

Naiboljši delovni kolektivi novembrskega tekmovanja v Sloveniji

Izvršni odbor Enotnih sindikatov Slovenije je 27. t. m. na svoji seji ponovno pretresal ocene najboljših delovnih kolektivov v Sloveniji, ter je prišel do zaključka, da so kot najboljši delovni kolektivi proglašeni sledeči:

1. Delovni kolektiv Zelezarne na Jesenicah prejme prvo prehodno zastavo GO ESS.
2. Delovni kolektiv rudnika Trbovlje prejme drugo prehodno zastavo GO ESS.
3. Gradbeni kolektiv pri gradnji hidrocentrale Mariborski otok prejme tretjo prehodno zastavo GO ESS.

Od Centralnega odbora ESJ prejmejo pohvale sledeči kolektivi:

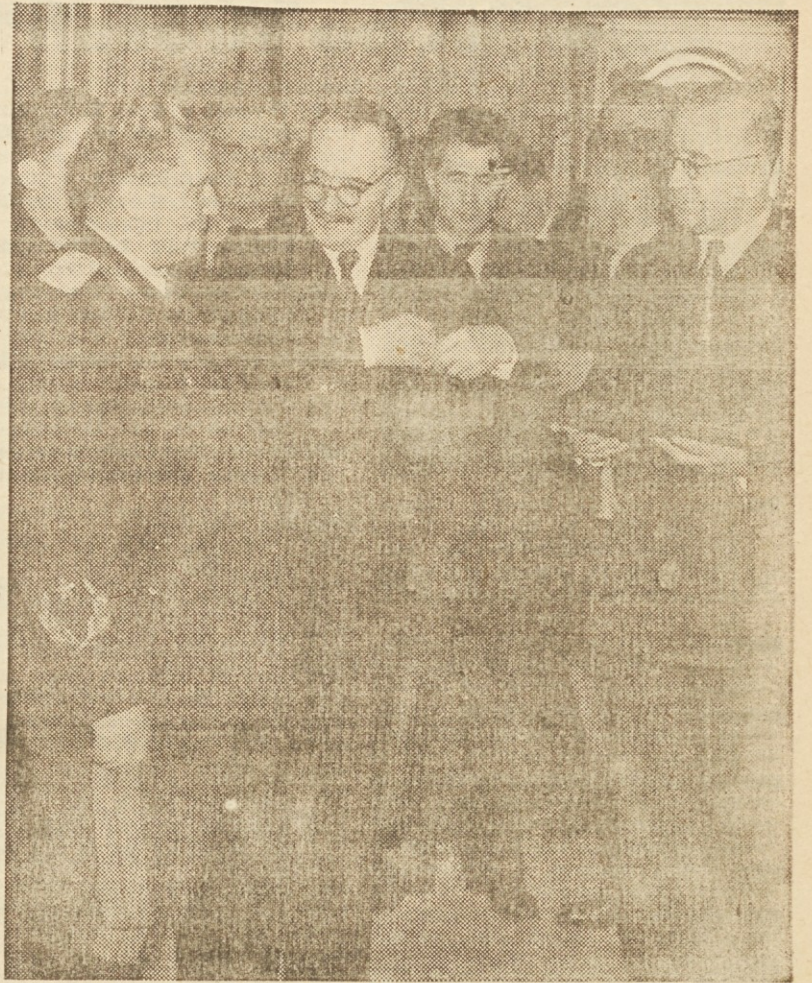
Tekstilna tovarna »Intek« v Kranju, Papirnica Vevče, Tovarna usnja »Konus« v Konjicah, Od Glavnega odbora ESS pa prejmejo pohvale delovni kolektivi:

Tovarna gumija »Sava«, Kranj; Zelezniška delavnica Maribor; Zelezarna Store pri Celju; Tovarna čevljev »Peko«, Tržič; Podr. gozdnih delavcev Tržič-Rdeča dolina; Rudnik Zagorje; Zelezniška delavnica Ljubljana-Siška; Rudnik Laško; Gradnja hidrocentrale Moste pri Zirovnici;

Tekstilna tovarna Medvode; PTT Maribor št. 1; Min. ind. rud. in elek. LRS, Ljubljana; Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana; Umobolnica Studence pri Ljubljani; Narodno gledališče v Ljubljani.

Vsem delovnim kolektivom, nagrajenim in pohvaljenim, pošiljamo pozdrave ob prazniku 29. novembra, ki je za nas praznik delovnih uspehov. Pozivamo vse delovne kolektive, sindikalne aktiviste, inženirje, tehničke, udarnike, delavce in nameštence vseh podjetij da po vzgledu najboljših, ki že delajo za drugo leto petletke, starijo vse, da bodo tudi njihove naloge pravočasno častno izvršene.

Glavni odbor ES Slovenije.

Ob zgodovinskem obisku maršala Tita v bratski Bolgariji

Odstranili smo sod smodnika z Balkana

Izjava maršala Tita domačim in tujim novinarjem

V času, ko se je jugoslovanska delegacija z maršalom Titom na čelu mudila v Bolgariji, ko je obiskala Sofijo, Varno in Evsino-grad, je bila podpisana pogodba o prijateljstvu, sodelovanju in medsebojni pomoči med Jugoslavijo in Bolgarijo. Ta pogodba je rezultat sporazumov, ki so bili sklenjeni ob priliki letošnjega obiska Georgija Dimitrova na Bledu. Z njo so bile dokončno odstranjene umetne ovire, ki so razdvajale jugoslovanske narode in bolgarski narod v preteklosti.

»Zato ta pogodba ni — kakor je izrekel ob njenem podpisu Georgij Dimitrov — kos papirja, ki bi ga lahko veter jutri odnesel, zapečaten je z mnogo prelite krvi, ki so jo naši narodi prelili v borbi za svobodo in ljudsko blaginjo.«

Ob svojem odhodu iz Bolgarije je maršal Tito v razgovoru z domačimi in tujimi novinarji odgovoril na vrsto vprašanj o pomenu te pogodbe, ko je med drugim dejal:

»Med svojim bivanjem v Jugoslaviji se je delegacija bolgarske vlade z Georgijem Dimitrovim na čelu prepričala, da je tudi med jugoslovanskimi narodi velika želja za dokončno odpravo starega in za začetek novega življenja — nerazrušnega, iskrenega prijateljstva in skupnega sodelovanja v političnem, ekonomskem in kulturnem pogledu. Na Bledu smo prišli do vrste sporazumov, med drugimi tudi do sporazuma glede sklenitve pogodbe o prijateljstvu, sodelovanju in medsebojni pomoči.

Pogodba, ki smo jo podpisali, je ogromnega pomena ne samo za krepitev vsehstranskih vezi med Bolgarijo in Jugoslavijo, marveč tudi za ves svet. Jugoslavija in Bolgarija, dve glavni državi na Balkanu, odstranjujeta vse, kar bi lahko bilo vzrok sporov med njima, kar bi lahko ustvarilo novo ognjišče nesporazumov. Odstranili smo s d smodnika z Balkana, znano pa je, da je stal ta sod v preteklosti prav med Bolgarijo in Jugoslavijo. Prekinili smo s tem, kar je bilo v preteklosti. Uspešno nam je to dosegli, ker smo v Jugoslaviji in v Bolgariji likvidirali rezime, ki so prej ovirali tesno sodelovanje z našimi sorodnimi slovanskimi narodi.

Nekaterim seveda to ne prija. Razni reakcionarni elementi v tujini kričijo, da sta Tito in Dimitrov nekaj ustvarila. Ne, mi ne ustvarjamo ničesar slabega, ne delamo ničesar, kar bi bilo naperjeno proti komur koli. Delamo samo ono, kar žele naši narodi, kar je v korist njihovega mirnemu življenju in miru. Vemo, kaj je v preteklosti zaviralo izpolnitev volje ljudstva, volja ljudstva pa je vedno pravilna. Tudi tukaj ne mara ljudstvo mej in zahteva federacijo. Te ljudske želje proučujemo skozi državno prizmo. V naši pogodbi so vsi elementi, ki so bistveni za popolno sodelovanje med narodi Jugoslavije in Bolgarije, za ekonomsko, trgovsko in drugo sodelovanje. Pripravljamo n. pr. sodelovanje na območju zunanje trgovine itd. Zatem pride vprašanje varnosti naših mej. V tej

pregodbi je vprašanje varnosti mej točno določeno. Države bodo zavarovale svoje meje, branile svojo svobodo in neodvisnost s skupnimi silami. To ni naperjeno proti kateri koli drugi državi, marveč gre samo za varnost naših držav. Umevno je, da ima to hkrati pomen tudi za zagotovitev miru na Balkanu.

Zagotovitev miru na Balkanu pomeni tudi zagotovitev miru v Evropi. Ako preprečimo ognjišče vojne na Balkanu, bo to do neke stopnje onemogočilo tudi rušitev miru v Evropi. Taka pogodba, kakor je podpisana pogodba med Jugoslavijo in Bolgarijo, bi morala obstojati tudi med ostalimi vzhodnimi državami. Imamo pogodbo z Albanijo in slovanskimi državami, sedaj pa smo podpisali pogodbo z Bolgarijo in nameravamo skleniti pogodbo tudi z Madžarsko in Romunijo. Ustvarjanje takih pogodb pomeni ustvarjanje sistema sodelovanja za obrambo miru. Vse te pogodbe pomenijo zagotovitev miru in možnosti za našo izgradnjo.

Pogodba med Jugoslavijo in Bolgarijo nima v vidiku samo nevarnosti nemškega napada, temveč tudi vsak drug napad, odkoder koli bi prišel. Čeprav je nemški imperializem razbit, postane vendar lahko orožje v rokah drugih imperialistov. Zato nismo samo proti nemškemu imperializmu, temveč proti vsem imperializmom, ki žele ogroziti našo neodvisnost. To je novo v bolgarsko-jugoslovanski pogodbi. To bodo vsebovale tudi vse bodoče pogodbe, ki jih bomo sklenili.«

Ko je odgovarjal ob koncu na vprašanje, kakšni so bili njegovi vtisi o Bolgariji, o bolgarskih delavcih, kmetih in ljudstvu sploh, je maršal Tito odgovoril:

»Težko je izraziti vse, kar smo videli in kar je preseglo naša pričakovanja. Bolgarsko ljudstvo, delavci, kmetje in meščani so nas iskreno sprejeli, polni razumevanja za to, kar se danes dogaja in z željo za krepitev bratstva in enotnosti med FLR Jugoslavije in LR Bolgarije.«

Guštanski kovinarji Glavnemu odboru ES Slovenije

Ob zaključku plana železarne Guštanj za leto 1947, dne 26. novembra 1947 ob 9. uri so v vas spominjamo ter iskreno pozdravljamo. Istofasno vam zagotavljamo, da hočemo ostati pionirji dela in postati vzor narodov Jugoslavije.

Sindikata kovinarjev Guštanj

Nova francoska vlada pripravlja protidelavski zakon NEUSTRAŠENA BORBA FRANCOŠKIM DELAVCEV ZA SVOJE SVOBOŠČINE

Medtem ko je v Franciji stavkalo še ob začetku prejšnjega tedna okoli milijon francoskih delavcev vseh strok, je število stavkujočih ob koncu prejšnjega tedna naraslo že preko dva milijona. Nova francoska vlada, katero je sestavil Schuman, je že takoj ob začetku pokazala, da je še bolj protiljudska, kakor je bila prejšnja Ramadierova vlada.

Tako je te dni zahtevala Schumanova vlada, da bi narodna skupščina čimprej izglasovala zakonski predlog s katerim bi vlada dobila pooblastila, da se lahko posluži najbolj ostrih ukrepov, samo da razbije stavke.

Predlog protidelavskega zakona ki je bil predložen zakonodajni komisiji narodne skupščine je ta komisija že sprejela s 26 glasovi proti 13 glasovom. Generalna konfederacija dela, ki je zahtevala v imenu stavkajočega delavstva zvišanje plač za 25%, je Schumanova vlada zavrnila in pristala na povišanje le za 12% počenši od 24. novembra medtem ko zahtevajo delavci povišanje plač že od 1. novembra.

Predstavniki 18 sindikalnih zvez so na svojem sestanku soglasno zavrnili Schumanov načrt ter objavili dekla-

racijo, v kateri ugotavljajo, da so predlogi vlade nesprejemljivi in da vlada podvzema z vojaštvom, policijo in svojim upravnim aparatom mere, ki ne pomenijo ničesar drugega kakor »alentat na pravice sindikatov in na pravice stavkanja« ki so zajamčene v republiški ustavi.

Zaradi tega, ker pogajanja med generalno konfederacijo dela in vlado niso uspela je Centralni nacionalni stavkovni odbor izdal poročilo v katerem poziva šest milijonov članov Generalne konfederacije dela, da nadaljujejo z akcijo stavk proti protidelavski politiki Schumanove vlade. Komitet poudarja da je ta zavrnitev vlade v upravičenih zahtevah delavskega razreda v tesni zvezi z slovenskimi zakonitimi predlogi, da se uniči svoboda in republika. Zato v svojem poročilu poziva komitet tudi vse tiste, ki so pripravljivi odločno braniti pravice do svobode življenja in dela, da se pridružijo borbi. Poljubi Komunistične partije pa je postal vsem svojim organizacijam poziv da izvedejo zbiranje materiala in denarja, da bi bila borba in zmaga francoskih delavcev hkrati tudi borba in zmaga vse države.

Pri volitvah ljudskih odborov je bila dosežena v mnogih krajih Slovc: 100% udeležba

Nedeljske volitve v rajonske in krajevne ljudske odbore v Ljubljani so potekale precej živahno. Skupna volilna udeležba je znašala 99,07%. Za kandidate na listi OF je bilo oddanih 97,30%, za črno skrinjico pa 2,70%.

V jeseniškem okraju so posamezna volilna tekmovanja med seboj v okrasitvi in udeležbi. Tako je potekala napeta tekma med Kropo in Kamno gorico. Ob 10. uri sta oba okraja dosegla 85% udeležbo, eno uro kasneje pa je »ze zmagala Kamna gorica s 100% udeležbo. Za kandidate OF je glasovalo v jeseniškem okraju 91,22%.

Vzdolj severne meje, v okraju Maribor-kolica so potekale volitve v svežanem razpoloženju. V tem okraju so bile na mnogih voliščih volitve zaključene že ob 8 uri s 100% udeležbo. Tudi v prevaleškem, ormoškem in drugih okrajih so bili doseženi na volitvah veličastni uspehi OF, ki potrjujejo, da se politična zavest našega ljudstva neustavno dviga in krepi.

Volitve v krajevne ljudske odbore v Sloveniji so vsepovedno potekale v znamenju veličastne manifestacije ljudstva za borbo za uresničitev našega petletnega plana.

Najboljši delovni kolektivi po strokah

(Vsi prvoimenovani kolektivi so naselili prvo, drugoimenovani drugo in tretjeimenovani tretje mesto.)

Železničarji: Delavnica drž. žel., Maribor; Delavnica drž. žel., Šiška-Ljubljana; Kurilnica Ljubljana.

Rudarji (zvezno): Rudnik Trbovlje; Rudnik Zagorje; Rudnik Hrastnik; (republ.); Rudnik Laško, Rudnik Kočevje; Rudnik Zabukovca.

Kovinarji: Železarna Jesenice; Železarna Štore; Cinkarna Celje.

Lesni: Gozdni Tržič; Tovarna meril Slovenjgradec; Tovarna upogojnega pohištva, Duplica-Kamnik.

Zivilci: Union-pivovarna Ljubljana; Mlekopromet Ljubljana.

Tekstilci (zvezno): Tovarna Inteks Kranj; Pred. in tkalnica Tržič; Mariborska tekstilna tovarna, Maribor; (republ.); Testilna tovarna Medvode; Tkalnica hlačevine, Celje; Predilnica Škofja Loka.

Usnarji: Drž. tovarna usnja, Slov. Konjice; »Pekos«, Tržič; Tovarna usnja, Sošanj.

Prosvetni: Narodno gledališče, Ljubljana; Podružnica Trebnje; Podr. Ljutomer.

Soc. zdravstveni: Bolnica za duševne in živčne bolezni, Ljubljana; Medicinska fakulteta, Ljubljana; Ministrstvo za soc. skrbstvo LRS.

PTT: PTT, Maribor št. 1; PTT Kranj; PTT Ljubljana 2.

Drž. adm. in uprav.: MIR Ljubljana; OLO Mozirje; Podr. sodišče Celje.

Finančni: Ministrstvo za finance; Podružnica fin. odseka pri OLO Kranj; Podr. DOZ Novo mesto.

Gradbeni: Mariborski otok; Moste Zirovnica; Strnišče pri Pljuju.

Grafični (večja): Ljudska pravica, Ljubljana; Mariborska tiskarna; (manjša); Prosvetna tiskarna, Ljubljana; Tiskarna Kamnik.

Kemični: Papir, Vevče; »Sava«, Kranj; Smodnišnica Kamnik.

Gostinci: Zdravilišče Dobrna; Hotel Union, Ljubljana; Kolodvorska restavracija, Ljubljana.

Kraj. ind. in obrt: Maribor podr. št. 2; brivsko-friz. stroka, Ljubljana št. 4; brivsko-friz. stroka; mešani poklici; Cerknica-Rakek. Poleg navedenih ima vsaka stroka tudi več pohvaljenih delovnih kolektivov

Podjetja, ki so presegla proizvodni plan za I, 1948

Kovinska industrija:

1. Jeklarna Jesenice, 16. nov. 1947 ob 10. uri. Udarnikov 120.
2. Livarna Štore pri Celju, 20. oktobra 1947 ob 5. uri. Udarnikov 40.
3. Jeklarna Guštanj, 26. nov. 1947.
4. Tuba, Ljubljana.
5. Tovarna tehnič. Celje.

Nagrade za najboljše kulturno prosvetno delo

Glavni odbor Enotnih sindikatov Slovenije je ob sklepu prvomajskega in novembrskega tekmovanja podelil štiri prehodne zastavice za najboljše kulturno prosvetno delo posameznih sindikalnih organizacij.

Pri ocenah delovnega prereza naših kulturno prosvetnih aktivov v borbi za uresničenje obvez, zajetih v novembrskem tekmovanju prvega leta Titovega plana, si je ponovno osvojil prehodno zastavico za sindikati svet krajevnih sindikalni svet Maribor, za najboljšo podružnico pa si je tokrat osvojila sindikalna podružnica tovarne »Inteks« v Kranju. Poleg tega visokega priznanja za vrsto razveseljivih uspehov v kulturno prosvetnem delu nagradencev, prejme ob tej priložnosti kulturno prosvetni oddelek pri krajevnem sindikalnem svetu v Mariboru v priznanje od založništva »Delavske enotnosti« umetniško sliko v olju, ki predstavlja gradnjo proge pri Borovnici delo slikarja Nandeta Vidmarja, sindikalni podružnici »Inteks« pa poklanja Glavni odbor v priznanje harmonij.

Podelitev prehodnih zastavic za kulturno umetniške skupine pa se je izvršila v okviru republiške revije sindikalnih kulturno-umetniških društev in skupin ki se je vršila med 22. in 27. novembrom v Ljubljani. Revija je imela namreč nalogo, napraviti obračun kulturno umetniškega delovanja sindikalnih organizacij v novembrskem tekmovanju in je prav zato tudi najvernejša ocena najboljših skupin in društev njihove celotne

Usnarjska industrija:

6. Tovarna »Triok«, Tržič, 22. oktobra 1947 ob 11. uri. Udarnikov 6.
7. Žiri, Udarnikov 7.
8. »Prešeren«, Kranj, 19. nov. 1947 ob 16. uri. Udarnikov 11.
9. »Pekos«, Tržič, 22. nov. 1947 ob 13. uri. Udarnikov 30.
10. Tovarna usnja, Slovenske Konjice, 15. nov. 1947 ob 11. uri. Udarnikov 6.
11. Tovarna usnja, Sošanj. Udarnikov 15.
12. Tovarna usnja, Kamnik, 14. nov. 1947 ob 15. uri. Udarnikov 6.
13. Tovarna kovčkov, Domžale.
14. Tovarna obutve »Krisper«, Ljubljana.

Tekstilna industrija:

15. Predilnica Litija, 27. okt. 1947. Udarnikov 50.
16. Tekstilna tovarna Inteks, Kranj
17. Tovarna hlačevine, Celje.
18. Mariborska tekstilna tovarna.

Kemična industrija:

19. Papirnica Vevče, 8. nov. 1947 ob 15.30.
20. Tovarna gumija »Sava«, Kranj, 31. okt. 1947.
21. Steklarna Rogaška Slatina, 15. nov. 1947 ob 15. uri.
22. Kemična tovarna dušika, Ruše pri Mariboru ga je v glavnem izpolnila.
23. Papirnica Podvelka.
24. Tovarna lepenke, Ceršak, St. Ilj v Slovenskih goricah.
25. Tov. baterij »Zmaj«, Ljubljana.
26. Tov. mila »Zlatorog«, Maribor.

Zivilska industrija:

27. Tovarna mesnih izdelkov Murska Sobotna, 1. okt. 1947 + 40%.
28. Tovarna olja Slov. Bistrica, 1. okt. 1947 + 100%.
29. Tovarna mesnih izdelkov, Maribor, 1. okt. 1947 + 35%.
30. Tovarna konserv, Ljubljana-Vič.
31. Pivovarna Union, Ljubljana, 1. okt. 1947. + 9%.
32. Pivovarna Laško, 1. okt. 1947. + 6%.
33. Tovarna sadnih sokov, Hudinja pri Celju, 1. okt. 1947. + 2%.

Železničarji:

34. Železniška delavnica, Maribor, 1. nov. 1947.
35. Železniška delavnica, Ljubljana-Siška.
36. Progovzdrževalna sekcija Ptuj
37. Progovzdrževalna sekcija Celje

Lesna industrija:

38. Gozdni delavci Tržič (poletno sečnja).
39. Drž. lespodjetje Cerknica.
40. Tovarna zamaškov Jelačin, Ljubljana, 15. nov. 1947.
41. Sikla, Št. Peter na Krasu.

Gradbeni:

42. Mariborski otok.
43. Šamotna tovarna Štore, 22. nov. 1947.
44. Opekarna Boreci-Križevci, 28. nov. 1947.

Na dan druge obletnice ustanovitve FLRI so naši delovni kolektivi proslavljali tudi svoje delovne uspehe v novembrskem tekmovanju

Najboljši kolektiv kemične industrije Jugoslavije, papirnica v Vevčah, je imela 29. novembra pristržno proslavo. Udeležba je bila kljub slabemu vremenu obilna. V prenapolnjeni sindikalni dvorani je delovni kolektiv prejel priznanje za svoje uspehe: zastopnik tovarne »Zorka« iz Šabca je kolektivu-zmagovalcu v kemični industriji v državi, izročil prehodno zastavo Centralne uprave kemične industrije Jugoslavije.

Pomočnik direktorja tovarne je razložil, kako je kolektiv dosegel prvo mesto; nato pa je proglasil 48 udarnikov in enega racionalizatorja ter pohvalil 112 delavcev. Proizvodnja tovarne se je v primeri z letom 1946 dvignila za 6% na posameznega delavca, a z ozirom na leto 1938 za 48%. Med udarniki je bila tudi 65 letna dvakratna udarnica Roblek Ivana, ki je pri delu tako spretna, da presega že drugič regulirane norme za 56,2%. Vsa je prežeta z delovnim poletom in je v imenu udarnikov obljubila, da bodo tudi za naprej delali pošteno, na koncu svojega govora pa je navdušeno vzključila Komunistični partiji Jugoslavije.

S proslave je postal kolektiv pozdravno pismo maršalu Titu in obenem sprejel že tekmovalni načrt za majsko tekmovanje. Ob tej priložnosti so napovedali delavci vseke papirnice tekmovanje vsem kolektivom kemične industrije v državi. Zastopnika »Zorka« iz Šabca in zagrebške papirnice, ki sta prisostvovala proslavi, sta tekmovanje sprejela in v imenu svojih kolektivov obljubila, da bodo še poostriji borbo za plan.

Tovarna gumija »Sava«, Kranj je na proslavi svoje delovne zmage prejela prehodno zastavo tajništva Zveze kemične industrije Slovenije. Tajnik Centralne uprave je izročil kolektivu pohvalo Centralne uprave, zastopnik GO ESS pa pohvalno diploma.

Na proslavi je govoril zastopnik »Zorka« in vevškega kolektiva; prisostvoval je tudi delegat kombinata Borovo.

»Inteks« v Kranju, najboljši kolektiv tekstilne industrije Jugoslavije, je dosegel najboljše uspehe v vseh disciplinah od evidence do kakovosti blaga. Svojo zmago je kolektiv proslavil v domu KSS-a Prejel je prehodno zastavo Centralne uprave, ki jo je v borbi odvel tržički predilnica in tkalnici. Kolektivu so čestitali predsednik Centralne uprave, tajnik Zveze tekstilcev in zastopnik GO ESS, ki je sporočil kolektivu pohvalo Centralnega odbora. Direktor Generalne direkcije tekstilne industrije Jugoslavije, tov. Vehovar je podčrtal zasluge kolektiva, vendar je dejal, da bi bil učinek dela lahko še boljši, če bi odpravili nekatere pomanjkljivosti.

Ob tej priložnosti je bilo v »Inteksu« proglašeno okrog 30 udarnikov, 700 delavcev pa je bilo pohvaljenih.

Po proslavih se je v kolektivih razvila zabava, ki je najlepše potekala v Vevčah, kajti dostopna je bila vsem in je bilo delavstvo zastopano v visokem številu; v »Savie« je bila dostopna samo v tovarni zaposlenim delavcem, v »Inteksu« pa je bila množično povezana z zunanjim svetom, vendar pa bi bila lahko še znatno boljša, če bi jo bolje organizirali.

Tudi tobačna tovarna v Ljubljani je slovesno in pristržno proslavila doseglo letnega plana. Vsa svečanost je potekala v prijetnem ozračju, v znamenju proglastitve udarnikov. Pohvalo je prejelo okoli 300 ljudi. Ves spored proslave je pokazal voljo in delavnost vsega kolektiva — Tovariš Kulovar Josip je bil proglašen za novatorja; izdelal je zelo važen stroj za izdelavo bodičastega usnja, brez katerega ne more delati tobačna niti tekstilna industrija. To je edini stroj, izdelan v Jugoslaviji in je velike važnosti ne le za nas, ampak za ves Balkan. Prej smo te stroje uvažali iz Nemčije in Anglije — sedaj pa smo postali po zaslugi tovariša Kulovarja v tem pogledu samostojni. Poleg novatorja ima Tobačna tovarna še dva racionalizatorja, ki sta izumila aparat za lepljenje etiket na cigaretno škatle. To sta Franc in Fister Karel, ki nosita naslov racionalizatorja.

Delovni kolektiv tiskarne »Ljudske pravice« je na proslavi Dneva republike ugotovil uspehe novembrskega tekmovanja, proglasil 11 udarnikov in si že zadal obveznosti za majsko tekmovanje.

Delovni kolektiv je dal pri tekmovanju vse sile na čim boljše rezultate, pri slovesnosti pa je bilo opaziti precejšnje organizacijske pomanjkljivosti. 29. november je bil za usnarje v Slovenskih Konjicah velik praznik. Tovarna je bila v zelenju, saj je slavila dvojni praznik: drugo obletnico ustanovitve republike in svojo delovno zmago v novembrskem tekmovanju, ki je dalo še 33 novih udarnikov. Za vzgled vsem so postavili štirikratnega udarnika Planinšek Ivana, Prehodno

Konferenca štirih ministrov za zunanje zadeve v Londonu razpravlja o pripravi mirovne pogodbe z Nemčijo in Avstrijo

Konferenca namestnikov ministrov za zunanje zadeve, ki se je vršila v Londonu z namenom, da bi poleg rešitve drugih vprašanj pripravila tudi dnevni red za konferenco štirih ministrov, se je prav za prav končala brez uspeha. 25. novembra, ko so se sestali v Londonu štirje ministri: Molotov za SZ, Bevin za Anglijo, Bidault za Francijo in Marshall za DZA, so morali ti na svoji prvi seji sami pristopiti k reševanju vprašanja o dnevnem redu. Prve tri dni so porabili le za to, da so se končno sporazumeli o določitvi dnevnega reda. Vsaka izmed delegacij je predložila svoj načrt. Medtem ko je delegacija Sovjetske zveze smatrala kot najvažnejše vprašanje postopka za pripravo mirovne pogodbe z Nemčijo, so delegacije ZDA, Anglije in Francije predložile popolnoma enake načrte, v katerih je bilo kot prva točka dnevnega reda postavljeno vprašanje poročila komisije za pripravo avstrijske mirovne pogodbe. Ti enotni načrti dnevnega reda so bili dokaz, da so se delegacije ZDA, Anglije in Francije že pred tem sporazumele o dnevnem redu, ne da bi o tem obvestile tudi delegacijo SZ.

Prav zato, ker so te tri delegacije hotele prvenstveno reševati vprašanje mirovne pogodbe z Avstrijo, potisniti pa so hotele zopet v ozadje pripravo mirovne pogodbe z Nemčijo, ker se ob tem vprašanju križajo interesi imperialističnih sil, je Molotov poudaril in opozoril, da je potrebno, da to zasedanje štirih ministrov dokončno reši vprašanje mirovne pogodbe z Nemčijo in da istočasno sprejme tudi sklep o rešitvi avstrijskega vprašanja. Sovjetska delegacija smatra, da pripravo mirovne pogodbe ne kaže prav nič več odlašati, saj sta minili že več kot dve leti, odkar je kapitalizem Nemčija, rešitev tega vprašanja pa se ni premaknilo nikamor naprej. Sovjetska vlada zato smatra, da to zasedanje štirih ministrov dokončno sestavi mirovno pogodbo po načelih demokratičnega mira. Ta pogodba mora vsebovati načela, ki bodo pomagala gospodarski obnovi Nemčije in njeni bodoči obnovi kot neodvisni državi. Skratka mirovna pogodba mora sloneti na tistih načelih,

na katerih so zasnovani sklepi konferenca zavezniških držav, kakor so bili sprejeti na Jalti in v Potsdamu. Na podlagi teh sklepov je nujno potrebno, da se izvede razorožitev in demokratizacija Nemčije, istočasno pa je treba poskrbeti, da Nemčija izpolni svoje obveze do tistih držav, ki so bile žrtve hitlerjevskega nasilja.

V zvezi s to utemeljitvijo je delegacija Sovjetske zveze predložila načrt, o katerem naj bi konferenca razpravljala. Dočim so se delegaciji Anglije in Francije strinjali s predlogom sovjetske delegacije v vseh njenih točkah, se Marshall ni strinjal predvsem v poslednjih dveh točkah, v katerih je bilo govora o tem, katere izmed držav naj bi sodelovale pri razpravljanju o pripravi mirovne pogodbe z Nemčijo. Zlasti vprašanje o sodelovanju demokratične Albanije je povročilo dolgotrajna razpravljanja, in ostalo za ta dan še nereseno. Prav tako zunanji minister Marshall ni hotel slišati o tem, da bi sklepi Potsdamske konference in konference na Jalti tvorili osnovo za sedanjo konferenco.

Vsi znaki prvih začetkov londonske konference kažejo, da imperialistične sile tudi te pot skušajo omalovaževati jaltse in potsdamske sklepe ter speljati konferenco na stranpoča, pri čemer pa sovjetska delegacija dosledno brani načela, sprejela na teh dveh konferencah, ker so osnova za ohranitev miru v svetu.

Opozorila

vsem delovnim kolektivom

Vsi delovni kolektivi Slovenije, ki so že, ali pa bodo izvršili svoj letni plan, naj to takoj javijo Glavnemu odboru ESS ter pošljejo ustrezajoča poročila brez vsakega odlašanja, v kolikor niso tega storili doslej.

Glavni odbor ESS

Nasilje avstrijskih in angleških vojaških oblasti nad koroškimi Slovenci postaja vedno hujše

Bolj ko stopa v ospredje vprašanje o sklenitvi mirovne pogodbe z Avstrijo, toliko bolj raste gonja in nasilje nad koroškimi Slovenci. To nasilje dobiva v zadnjem času že takšne oblike, ki so povsem slične onim metodam, kakršnih so se posluževali nad slovenskim življenjem najbolj zagriženi in podivjani hitlerjevci. To divjanje nad našim življenjem na slovenskem Koroškem je staro najmanj tridesetletja, ki sega tja do koroškega plebiscita, do metod Schuschnigg-ove vlade in hitlerjevih nacistov pa vse do danes, ko je Avstrija pod kontrolo angleških okupacijskih oblasti. Čeprav so se koroški Slovenci v času fašističnega nasilja borili na strani zaveznikov, se položaj Slovencev na Koroškem ni prav za prav v ničemer spremenil po zmagi nad fašizmom. Še danes se morajo koroški Slovenci pod angleško okupacijo boriti za svoje osnovne pravice, prav tako kakor so se borili za časa avstrijske republike in pod nacizmom. Današnja preganjanja se v ničemer ne razlikujejo od nasilja pred vojno.

Tako je 14. novembra angleško vojaško sodišče v Velikovcu obsodilo na eno leto zapora sekretarja Pokrajinskega odbora OF za Slovensko Koroško, Karla Prušnika, ker je v svojem govoru ob priložnosti odkritja spomenika padlim partizanom dejal, da poskušajo angleške oblasti s puškimi kopiti in zapori zatreti osvobodilne težnje koroških Slovencev.

Trditve, kakršne je navedel od angleških oblasti obsojeni Karl Prušnik, so bile potrjene z napadom katerega zastavico Glavne direkcije zvezne usnarjske industrije so iztrgali delovnemu kolektivu tovarne Peko iz Tržiča.

Konjiški usnarji so obljubili, da se bodo potrudili, da bodo obdržali zastavico tudi v majskem tekmovanju. Za letošnje leto pa so sprejeli obveznost, da bodo do njegovega konca presegli plan za leto 1947 še za 20%.

Globoka delavska zavest in požrtvovalnost navedenih in kolektivov, ki so že, ali pa so tik pred dosegom svojih proizvodnih planov za leto 1947, so nam najtrdnjše jamstvo, da bomo prvo petletko uspešno izvršili in s tem dvignili življenjsko raven delovnega ljudstva Jugoslavije.

so uprizarili angleški vojniki nad mladinsko delovno brigado v Področju, ko se je vrnila iz Jugoslavije, ko so 7 članov te brigade pobili s puškimi kopiti na tla in jih težko ranili. To dejstvo, katerih angleške vojaške oblasti ne morejo zanikati in katere je pred sodiščem potrdil sam očividec — avstrijski orožnik In vendar se je zgodilo, da je takrat angleški vojaški sodnik obsodil osem članov mladinske brigade na 6 do 9 mesecev zapora, sedaj pa je isto sodišče obsodilo na zapor še sekretarja POOF, ker je trdil le to, kar angleške oblasti dejansko počenjajo nad koroškimi Slovenci. Nasprotno pa še danes živijo na svobodi, se svobodno gibljejo in celo opravljajo važne posle v državnem aparatu nekdanji nosilci nacističnega režima, razni SS-ovci, gestapovci ter vojni zločinci, ne da bi jim kdor koli skrivil kakšen las, čeprav dnevno izjavljajo in napadajo slovensko prebivalstvo. Takšnega dvojnega merila pri izrekanju kazni se pridržuje angleško vojaško sodstvo!

Namen, ki ga zasledujejo, je povsem jasen. Prav v teh dneh, ko se vrši konferenca štirih ministrov v Londonu, hočejo angleške okupacijske oblasti skupno z nacisti z najbolj surovimi sredstvi preprečiti svobodno izražanje volje o priključitvi koroških Slovencev k Jugoslaviji. Drznot avstrijskih prenapetežev gre tako daleč, da je predsednik avstrijske deželne vlade na Koroškem Wendenig že sedaj zagrozil, da bo po sklenitvi mirovne pogodbe z najboljšimi ukrepi zatrl vsak poskus, ki bi kakor koli kazal težnjo po priključitvi Slovenske Koroške k Jugoslaviji. Ta izjava je najboljše opozorilo koroškim Slovincem, kaj jih čaka, če bi morali ostati pod Avstrijo. Toda koroški Slovenci imajo danes v tej borbi za svoje pravice vendar v svojih rokah močno orožje, ker imajo Osvobodilno fronto. Zaradi tega tudi vsi protidemokratski elementi tako divje besnijo proti njej. Toda Osvobodilne fronte ne bodo uničili, kakor je ni mogoč uničiti nacizem z vsjo svojo vojaško silo, ker je v Osvobodilni fronti utelešena nezlomljiva volja vseh koroških Slovencev in je prav zato tudi nepremagljiva.

Graditelji mariborske hidrocentrale

Glavnemu odboru ES Slovenije

Na dan, ko praznujemo drugo obletnico proglastitve republike ter ob drugem sprejemu prehodne zastavice kot najboljše gradbeni kolektiv Slovenije vam zagotavljamo, da bomo tudi v bodoče vložili vse sile in trud, da bo naš petletni plan pred rekomb izvršen.

Delovni kolektiv »Gradis« Hidrocentrale Mariborski otok.

Sledimo vzgladu beograjskih kovinarjev

Delavci „Industrije precizne mehanike“ v Beogradu pozivajo vsa podjetja, ki zaostajajo za planom, da energično odstranijo vse ovire in napake v borbi za uresničenje letnega plana

Delavci beograjskega podjetja »Industrija precizne mehanike« so pred kratkim poslali s svojega proizvodnega posvetovanja pismo maršalu Titu, v katerem sporočajo voditelju jugoslovanskih delovnih množic razloge za doseganje neizvrševanja plana podjetja in obenem mere, ki so jih podvzeli, da bodo plan kljub temu izvršili najkasneje do 30. decembra t. l.

V pismu razlagajo med drugim, da so uresnili svoj letni plan do 10. novembra komaj za 71.2%. Diskusija na proizvodnem posvetovanju je odkrila naslednje vzroke zaostajanja za planom:

Delo ni bilo dobro organizirano. Strokovni delavci niso bili pravilno razvrščeni, ter so večkrat opravljali pomožna dela. Stroji niso bili zadostno izkoriščani. Borba za pravočasno dobavo materiala je bila prešibka. Kolektivni ni dovolj proučil norm in jih ni pravilno uvedel. Do 10. novembra je bilo izgubljenih zaradi slabe delovne discipline 43.531 delovnih ur, medtem ko je podjetju manjkalo za izvršitev celotnega plana še 37.000 delovnih ur. Prešibka skrb za pravilno oskrbo in stanovanja delavcev je zelo slabo vplivala na delovno sposobnost in disciplino delavcev

Če bi kolektiv pravočasno odstranil vse te napake, ki že do 10. novembra izpolnil svoj letni plan. Ker pa so napake grozile, da bodo, če bi se nadaljevale, sploh preprečile uresničenje plana celo do konca leta, so sprejeli delavci na proizvodnem posvetu sledeče sklepe:

Uprava podjetja bo v sodelovanju s sindikalno podružnico organizirala sestanke z vodilnim osebjem v podjetju zaradi boljše organizacije dela in pravičnega izkoriščanja kvalificiranih in pomožnih delavcev.

Izvršili bodo kategorizacijo vseh delovnih mest in vzpostavili realne norme.

Uprava podjetja bo skrbela za pravočasno dobavo potrebnega materiala, pri čemer ji bo pomagala sindikalna podružnica na ta način, da se bo povezala s sindikalnimi podružnicami v onih podjetjih, od katerih je odvisna pravočasna in zadostna oskrba z materialom. Podružnice v teh podjetjih bodo skrbele, da bodo podjetja pravočasno izvršila svojo dolžnost.

Sindikalna podružnica bo skupno z upravo podjetja organizirala proizvodna posvetovanja po oddelkih in delovnih brigadah; ta posvetovanja bodo pritegnila k sodelovanju slehernega poedince v kolektivu. Sindikalna podružnica bo pravilno organizirala tekmovalne; bolj kot do sedaj bo celotni kolektiv stopil v odločno borbo za vsakodnevno izpolnjevanje nalog na slehernem delovnem mestu in za dobro delovno disciplino.

Uprava podjetja bo skupno s sindikalno podružnico ukrenila vse potrebno, da se bo izboljšala oskrba delavcev in skrb za njihovo življenjske potrebe.

V svojem pismu maršalu Titu pozivajo delavci tega podjetja vse kolektive v državi, ki zaostajajo za planom, naj po njihovem vzgladu začno z najsrditejšo borbo proti vsem napakam in pomanjkljivosti v proizvodnji, da bi tako najkasneje do konca leta izpolnili svoj letni plan.

Udarna meč našega delavskega razreda bo omogočila zmago v prvem letu petletke.

Umestni poziv beograjskih kovinarjev nikakor ne sme ostati brez odmeva v naših sindikalnih organizacijah, posebno še ne v onih kolektivih, ki zaostajajo za planom. Precej je namreč uprav podjetij, ki se vse prerade in prečesto izgovarjajo za neuspehe

zgolj na pomanjkanje materiala, električne energije, izrabljene stroje itd., a sindikalne podružnice marsikje mirno pritrjujejo doslikrat zgolj oportunističnemu gledanju na težko borbo za plan.

V senovskem premogovniku, ki ne dohaja predpisanega plana, je bila posebno v prejšnjih mesecih slaba organizacija dela in zelo slaba delovna disciplina glavni vzrok za nedoseganje plana.

V rudniku Kanižarica tiči krivda za nedoseganje planskih nalog poleg težavnih delovnih pogojev in geoloških prilik predvsem v pomanjkanju delovne sile; to so v zadnjem času sicer nadoknadili, vendar le z neizurjenimi delavci tako, da je v tem podjetju samo 15 izvezbanih kopačev.

Zaradi nepazljivosti osebja je v mežiskem rudniku prišlo pred kratkim do velikega zastoja v proizvodnji. V drobilni mlin največje zmogljivosti je padlo 7 kilogramov težko kladivo, pri čemer se je pokvaril drobilec. Ker dela popravljili drobilni mlin sedaj z manjšo zmogljivostjo, je prišlo zaradi tega do značajnega znižanja proizvodnje. Da bi krič ta izpad, je delovni kolektiv začel s 25. novembrom z izmenami na samem delovišču, vendar še vedno ne dosega plana.

Tudi hrastniški rudnik, čeprav v majhni meri, ne dosega svojega celoletnega plana.

Tovarna glasbil v Mengšu trdi, da ne dosega plana zaradi selitve, pomanjkanja surovin in strokovnega kadra. Oddelek tovarne pohištva v Mariboru - Pobrežje se izgovarja na stare stroje, ki jih je treba vedno popravljati.

Svoj letni plan še ne dosegajo: Tovarna lesenih pet v Radečah in v Lokavu pri Rimskih Toplicah, tovarna lesovinskih plošč v Ilirski Bistrici, mizarstvo »Sloga« v Kranju, kaptarna v Sevnici, tovarna igra v Novem mestu, »Saturuse« v Ljubljani, »Utensilia« v Ljubljani, »Setec« v Tacnu, tovarna emajlirane posode v Celju (pri kotlih), Mariiborska livarna, železarni v Muti in v Zrečah, rudniki v Globokem, Petkovniku in še nekateri druga podjetja.

V mnogih teh delovnih kolektivih, ki ne izpolnjujejo plana, je čutiti premajhno žilavo borbo za odstranitev napak in ovir. Še vse preveč so ponekod ukoreninjena zastarela naziranja »o nemogočih stvareh, vse preveč je neutemeljenih izgovorov. Še vedno je razvita najsrditejša dnevna bitka za plan; nekatere uprave podjetij in sindikalne podružnice premalo zaupajo v pomoč svojega članstva, kolektiva in ga zato puščajo ob strani, namesto da bi ga pritegnile k dnevnemu sodelovanju v bitki za plan. Več ljudi tudi ve v podjetjih, kjer je sleherni delavec seznanjen s svojo dnevno nalogo, kjer vsak posameznik čuti dnevno odgovornost za svoje delo napram skupnosti in kjer sleherni delavec sodeluje s predlogi in nasveti, je tudi borba za plan uspešna.

Beograjski kovinarji so dali svoj vzgled vsem kolektivom v naši državi, ki pešajo v izpolnjevanju planskih nalog. Temu vzgladu naj sledijo tudi naši kolektivi, ki naj razvijajo svojo bitko za uresničenje celoletnega plana s takšno udarnostjo, močjo in predanostjo, da bodo v zadnjem mesecu prvoletne borbe za plan nadoknadili padec v proizvodnji, ki so nastali v prejšnjih mesecih, da bodo takoj dočakali začetek drugega leta petletke z zmago njenega prvega leta. To zahteva od nas naša delovna skupnost, ki mogočno in nevdržno koraka v lepšo bodočnost naših delovnih ljudi — v socializem.

Akcija za izboljšanje higiensko-tehničnih pogojev dela se je uspešno razmahnila

Tritedenska akcija za izboljšanje higiensko-tehničnih pogojev dela je dosegla lepe uspehe. Vanjo se je vključila izdatna večina naših delovnih kolektivov.

Kjer so sindikalne organizacije temeljito preštudirale in spoznale namene potrebne akcije, tam tudi uspehi niso izostali. One sindikalne podružnice, ki so svojo akcijo znale prikazati svojemu članstvu kot nujno nalogo, ki koristi planu in slehernemu delavcu in nameščenca posebej, so našle v svojem članstvu tudi najmočnejšo oporo pri izvajanju akcije, saj je sleherni naš delavec tudi osebno zainteresiran, da si očuva svoje zdravje in življenje, s čimer koristi tudi vsej naši skupnosti.

Dnevna poročila o poteku akcije, ki jih pošiljajo OSS-i oziroma KSS-i na Glavni odbor ESS so v pretežni večini obširna in bogata uspehov. Ta poročila govorejo o uspešnem izvajanju akcije in o znatnih koristih, ki jih je akcija že doprinesla k izboljšanju zdravstvenega stanja naših delavcev. Najboljša poročila prihajajo iz onih sindikalnih podružnic, ki so v vse stvari najboljše razumele in so akcijo najboljše organizirale ter so zaradi obilo vloženega truda zrasli tudi največji uspehi. Redno pošiljajo svoja poročila o akciji OSS-i oziroma KSS-i iz Slovenjgradca, Trbovelj, Slov. Bistrice, Škofje Loke, Sočanja, Dol. Logatec in še od ponekod drugod. OSS-Celje pa pošilja pusta, zgolj statistična poročila, ki prikazujejo le število podružnic na območju OSS-a, število članstva, število podružnic, ki se akcije udeležujejo itd. Iz teh poročil se da ugotoviti samo to, da se je od 109 podružnic vključilo v to akcijo v začetku komaj 32, a kasneje še 17 podružnic, torej

vseh skupaj niti ne polovica. Poročila celjskega OSS-a ne povedo ničesar stvarnega, kaj se je v tem ali onem kolektivu že storilo (razer sej in konferenc) za izboljšanje higiensko-tehničnih pogojev dela in kakšni so napori, uspehi ali morebitne ovire pri tem delu v posameznih podjetjih.

Nekateri OSS-i, oziroma KSS-i pa sploh ne pošiljajo poročil o poteku akcije; med temi neaktivnimi krajevnimi forumi sta v prvi vrsti KSS na Prevaljah in v Ljutomeru ter še nekateri drugi, ki zelo redko sporočajo, kako uspeva akcija v kolektivih na njihovem področju.

Nikakor ne smemo ostati samo pri doseganju uspešnih akcije.

Vsi dosežani uspehi nas trdno prepričujejo, da bi storili največjo malomarnost, če bi dopustili da bi se celotno delo za izboljšanje higiensko-tehničnih pogojev dela ustavilo zgolj v ozkem okviru doseganje tritedenske akcije. Dobri higiensko-tehnični pogoji dela naših delavcev in nameščenec morajo biti in ostati stalna skrb naših sindikalnih organizacij. To predstavlja namreč obenem tudi enega osnovnih predpogojev za uspešno uresničenje naših planskih nalog. Zato bodo naši delovni kolektivi vztrajno nadaljevali z započeto akcijo, s čimer se bo dvigalo in izboljševalo stanje v naših kolektivih v pogledu higiensko-tehničnih pogojev dela; vzporedno z uspehi na tem polju pa se bo dvigala tudi zavest naših delavcev in nameščenec, ki v tem delu spoznavajo najširše možnosti, da si sami izboljšujejo pogoje dela v svojih delavnicah in na svojih delovnih mestih.

Ljudska oblast bo še letos uredila delovne odnose naših viničarjev

Številni kmečki gospodarji, ki zaposlujejo v svojih vinogradih viničarske družine, ne izpolnjujejo v odnosu do viničarjev obveznosti, ki jim jih nalagajo zakonski predpisi. Kršitve zakonov in uredb so postale tako pogoste, da predstavljajo resno nevarnost za obstoj in razvoj značajnega števila viničarskih družin, zaposlenih na privatnih posevstvih.

Posedini kmečki gospodarji, ki se še niso dočela zavedli nove družbene stvarnosti, kjer je za vselej odpravljeno vsako izkoriščanje človeka po človeku, se še vedno trdovratno oklepajo starih navad in odnosov, ki spravljajo najemnika v podrejenost in odvisnost od gospodarja. Glavna značilnost teh preživelih delovnih odnosov je običaj, da morajo viničarji odslužiti z delom različne ugodnosti, ki jih uživajo na gospodarjevem posestvu. Viničar, ki mora z delom odslužiti svoje stanovanje, ki je največkrat slabo in nehigienično, je po ustni pogodbi dolžan opraviti zanj letno 50 do 70 delovnih dni, tkzv. »ofercije« in »huberjic« na Pohorju pa morajo opraviti celo 80 do 200 delovnih dni — Posednik Bračko Alojz iz Počenika, KOL Jakovski dol je na tak način že 7 let izkoriščal viničarko Lorber Marijo, kateri je plačeval za obdelavo vinograde letno le 1500 din. Ker viničarka ni mogla sama prekopati vinograde, si je morala najeti delavce ter jih plačevati s lastnim denarjem oziroma s pokojnino svojega moža, ki je 100% invalid. V vinogradu je delal brezplačno tudi njen sin, a za svoje prizadevanje sta oba prejela od gospodarja le groboti. Gospodar Bračko, ki je dobil iz tega vinograda v l. 1946 17 polovnjakov vina, je viničarko pri letnem izplačilu prikrajšal za 13.000,— din.

Viničarjeva bojazen, da izgubi stanovanje, s čimer mu gospodar neprestano grozi, je tisto, kar viničarja zadržuje da bi se odločno uprl izkoriščanju in uveljavitel svoje pravice. Viničarji sicer izrabljajo vsako priložnost, ko zapuščajto gospodarje, da se tako izognejo nadaljnjemu izkoriščanju, vendar jim njihovi gospodarji onemogočajo selitve. Viničar Šešterko Franc, ki se je v veseljem preselil na zemljo, ki mu jo je dala agrarna reforma, se je s tem hudo zameril svojemu gospodarju Santj Alojzu iz Vukovja pri Sv. Marjeti, ki ga je uveljala izguba 10 članske družine s petimi ceninimi delovnimi močmi. Čeprav je bil viničarju dolžan še plačilo za 230 delovnih ur in razliko za preko 200 delovnih ur, ki jih je plačal le po 4,— din, se je poslužil zopet svojega starega izkoriščevalnega načina ter predložil viničarju za različne ugodnosti, ki jih je imel pri njem, račun za 17.000 din in mu zagrozil s sodnijo.

Poglavitni vzrok, da so delovni odnosi viničarjev še marsikje tako neurejeni, kakor nazorno izpričujejo gornja primera, pa je to, da v nekaterih KLO prevladujejo vaški bogatini. Razumljivo je, da se pri takem stanju ne more izboljšati položaj izkoriščanih viničarjev, kljub uredbam in zakonom naše ljudske oblasti. Zato so imeli viničarji prav sedaj priložnost, da

so pri izvolitvi novih ljudskih odborov izbrali ljudi, ki bodo resnično predstavnik ljudske oblasti in ki bodo že v kali zatrli vsako izkoriščanje njihovih družin.

Različni predpisi, predvsem pa Uredba o plačah poljedelskih delavcev morajo biti in ostati stalna skrb za izboljšanje njihovih življenjskih in delovnih pogojev. Ljudska oblast, ki je izdala te uredbe, je vseskozi posvečala veliko pozornost in skrb, da se te pridobitve naših viničarjev tudi dejansko uresniči ter je vsako

V, dne, 1947

Sindikalni založbi »Delavske enotnosti«

Ljubljana.

Naročam neprekljčno

..... izvodov »Sindikalnega koledarčka 1948«, kartonirano

..... " " " " polplatno

Stampiljka podružnice:

Podpis poverjenika:

neizpolnjevanje ali kršenje uredbe najstrožje kaznovala. Tako je bilo n. pr. samo v mariborskem okrožju zaradi kršenja teh uredb in predpisov kaznovanih doslej 48 posestnikov z denarno kaznijo 32.000 din. Viničarjem in poljedelskim delavcem pa morajo posestniki izplačati tudi vse zaostanke preko 250.000 din.

Da se življenjski in delovni pogoji naših viničarjev čimpreje uredijo, je naša ljudska oblast podvzela v zadnjem času še posebne ukrepe. Odseki za delo pri OLO-rih so po nalogu ministrstva za delo LRS organizirali komisije, ki bodo pregledale vse viničarje na našem ozemlju ter uredile delovne pogoje viničarjev skladno s predpisi Uredbe o plačah poljedelskih delavcev. Proti zavestnim kršilcem predpisov bodo uporabili stroge kazenske mere.

Te komisije, ki so pričele z delom letos v novembru, bodo pospeševale sklepanje pismenih, dvostranskih pogodb med posestnikom in vsakim vinogradničkim delavcem. Te pogodbe bodo v bodoče onemogočale vsako izkoriščanje s strani delodajalca, obvezale pa bodo viničarja k rednemu in pravičnemu izpolnjevanju njegovih dolžnosti. Delo teh komisij, ki bodo ukrenile vse potrebno, da se bodo delovni odnosi naših viničarjev že v tem letu uredili skladno z obstoječimi predpisi in uredbami naše ljudske oblasti, pa pomeni tudi močno jamstvo za boljše ter lepšo bodočnost naših viničarjev v svobodni FLRJ.

T. A.

Sindikalni KOLEDARČEK

Naš priljubljeni vsakoletni Sindikalni koledarček za leto 1948 je v tisku. Kakšna bo vsebina tega koledarčka? Takšna, da bo zanimala vsakega našega člena. Zlasti bo obširna vsebina iz naše delovne zakonodaje: Delovni pogoji delavcev in nameščenec; Ureditev mezd in plač. Plače za posebne kategorije delavcev. Mezde in plače o praznikih. Plača v primeru bolezni ali nezgode, v primeru popelka za odslužitev vojaškega roka. Dodatek za otroke delavcev in nameščenec. Plačani letni dopust. Poročniški dopust. Odgovori delavcev in nameščenec. Predvojne obveznosti iz delovnih razmerij.

Delovni odnosi vajencev: Kdo more biti vajenec. Plače vajencev. Delovni čas vajenca. Plačani dopust vajenca. Vajeniške knjižice. Pomožniški izpit. Stroke, za katere je potrebno učenje. Delovni odnosi državnih uslužbenec. Zaščita dela: Inspekcija dela. Delavske inšpekcije. Tovarniški higieniki. Obvezni periodični zdravniški pregled. Higijenski in tehnični ukrepi v podjetjih. Sodna zaščita.

Posredovanje dela: Ukinitve starih berz dela. Nova organizacija posredovanja dela. Ugodnosti družbe posredovanja dela. Delovne knjižice

Socialno skrbstvo: Podajevanje začasni podpir. Zdravljenje nepremoznih. Brezplačno zdravstveno prostovoljnih delavcev itd.

Poleg tega bo služil koledarček kot priručnik vsem sindikalnim funkcionarjem, ker obravnava podrobno »Navedila za finančno poslovanje podružnic in krajevskih zveznih odborov.« Ostali člarki obravnavajo vsa najvaž-

nejša sindikalna vprašanja — n. pr. Djuro Salaj: Enotni sindikati med I. in II. kongresom Ljudske fronte.

Tome Brejc: O razvoju Enotnih sindikatov Jugoslavije.

Jože Jurač: O Svetovni sindikalni federaciji.

Roman Albreht: Ob priključitvi Slovenskega Primorja.

Mavricij Borc: Tako gradimo socializem.

in še več drugih člankov o naši ženski delavki, o fizikulturi, o delu ljudske mladine, o študijskem gradivu itd.

Tako bo sindikalni koledarček za leto 1948, pravzaprav sindikalna čitanka v obsegu ca 200 strani.

Poverjeniki »Delavske enotnosti« naj takoj pričnejo zbirati naročnino za koledarček ter naj izpolnijo zgornjo naročilnico.

Cena koledarčka: kartoniran izvod 20 din, vezan v polplatno izvod 30 din. Upoštevati bomo samo naročnike, ki se bodo prijavili do 24. decembra.

Udarniki, ki so bili odlikovani z Redom dela Českoslovaške republike

Red dela I. stopnje Českoslovaške republike sta prejela:

Huso Jože, ki dela v tovarni splošni konstrukcij in vijakov na Tenem pri Mariboru in je bil pri montaži Pančevskega mostu na predlog novjetskega majorja Sokolova imenovan za heroja dela Ko se je vrnil v svojo tovarno, je nadaljeval z delom a istim poletom ter bil dvakrat proglašen za udarnika.

Ribič Martin, eden izmed najboljših tesarjev pri »Gradiscu« v Celju, je zelo iniciativen ter je v trimesečnem tekmovalju stalno presegal normo za 25% Tov. Ribič je dvakratni udarnik, vsestranski discipliniran in aktiven.

Red dela II. stopnje Českoslovaške republike so prejeli:

Južnič Miha kočevski rudar, ki je petkratni udarnik Zelo se trudi za napredke podjetja saj je s svojim strokovnim znanjem in predlogi pridelal že veliko stroškov.

Semrov Stanko, iz tovarne »Inteksa« v Kranju se je izkazal pri konstrukciji strojev izredno iznajdljivega. Izumlil je posebne krtačke za

motor, s čimer je omogočil nemoteno obratovanje in odstranil nevarnost požara. Na materialu je prihranil 13% in je disci iniran ter vesten delavec.

Hozjan Janez, zidar v Vranju, je vreden in požrtvovalen delavec, ki stalno presega normo za 31%. Svoje strokovno znanje prenaša tudi na druge in je eden najboljših predelavcev.

Pesjak Daniel, kovinar v Jesenicah, je petkratni udarnik, s svojo strokovno usposobljenostjo je prihranil podjetju lepe vsote. Bivši boric v narodno osvobodilni borbi je postal boric za plan, za blagostanje.

Mihulci Jože, železokrivec pri »Gradiscu« na Mariborskem otoku je pri krivljenju betonske železa za turbinski stebel hidrocentrale prihranil na materialu 15%. Izkazal se je kot dober organizator in tovariš ter bil trikrat proglašen za udarnika.

Vsa ta odlikovanja so bila razdeljena najboljšim borecem za plan na dan obletnice ustanovitve naše ljudske republike, 29. novembra, ob priložnosti pregleda delovnih uspehov novembrskega tekmovalja.

DRUŠTVO ZA KULTURNO SODELOVANJE SLOVENIJE Z ZSSR

pričenja

tečaj ruskega jezika za začetnike dne 8. dec. t. l.

Ker se ni bilo mogoče ozirati na želje posameznikov, se je odbor odločil, da odpre naslednje tri tečaje:

- 1. ponedeljek in četrtek od 15. do 16.,
- 2. torek in četrtek od 20. do 21.,
- 3. torek od 18. do 20.

TEČAJI BODO NA KLASIČNI GIMNAZIJI V TOMANOVI ULICI

Fizkultura

Propagandno delo v fizikulturi

Konec novembra je sklical Komitet za fizikulturo in sport pri vladi LR Slovenije v Ljubljani konferenco, na kateri so razpravljali o propagandnem delu v fizikulturi.

V referatih so poudarili važnost propagandnega dela na polju fizikulture in sporta. Prikazali so dosedanje delo, njegove pomanjkljivosti in nepravilnosti. V diskusiji pa so nakazali, kakšna mora biti v bodoče propaganda na fizikulturnem področju.

Konferenca pomeni prelomnico z dosedanjim propagandnim fizikulturnim delom: odslej bo delo, ki ga bo usmerjal referat za fizikulturno propagando pri Komitetu za fizikulturo in sport pri vladi LRS, potekalo načrtno.

V to načrtno delo se morajo vključiti tudi vse množične organizacije, predvsem sindikalne, ki so doslej najmanj napravile. Od sindikalnih forumov prejemamo najmanj dopisov, kljub temu, da se lepo razvija fizikulturno življenje v nekaterih podjetjih. Fizikulturniki takega aktivna pa se čudijo, kako to, da tisk tako molči o njihovih uspehih. Ne zavedajo se, da so tega krivi sami, ker o svojem delu ne poročajo. Iz dopisov mora biti razviden uspeh dela, napake, kakor tudi predlogi, kako bi jih odpravili. Dosedanji redki dopisi so bili prežeti s hvalešanjem ali pa s suhimimi številkami in rezultati, n. pr. nogometna tekma brez vsake vsebine. Dopisi morajo biti stvarni, življenjski, prikazati morajo potek in naloge fizikulturnega dela v naši družbeni ureditvi.

Da bomo v petletnem planu dvignili število naših fizikulturnikov, moramo poznati koristi fizikulture; delovnemu ljudstvu je treba s propagando dokazovati važnost fizikulture. Sindikalne podružnice morajo na svojih članskih sestankih govoriti o pomenu fizikulture v zvezi, ki je del splošne vzgoje. Toda zelo redke so podružnice, v katerih bi na sestankih raz-

pravljali o fizikulturi, nekateri upravni odbori sindikalnih podružnic pa celo menijo, da je fizikultura nepotrebna in škodljiva. Pri posameznikih bomo dosegli največ uspehov z individualnim delom, s katerim bomo najhitreje dvignili število fizikulturnikov.

Važno propagandno sredstvo so tudi vzorni treningi in nastopi, ki jih moramo organizirati v tistih krajih, kjer se še ni razvivala fizikultura. Tega načina propagande, ki je zelo uspešen, so se posluževali sindikalne podružnice v Celju, s čimer so pridobile precejšnje število novih članov sindikalnih organizacij. S takim delom je OSS Celje, z ozirom na množičnost in tudi kakovost, dosegel najboljše rezultate in zavzema v tem pogledu vodilno mesto.

Tudi s slikami lahko vršimo propagando. Posnetke fizikulturnih prireditev in manifestacij moramo zbirati ter jih hraniti in od časa do časa v zvezi s fizikulturnimi prireditvami organizirati tudi razstave fizikulturnih fotografij.

Pri propagandnem delu pa moramo seveda kritično ocenjevati tiste fizikulturne nastope, pri katerih pride do raznih nepravilnosti. S konstruktivnim vzgojnim in propagandnim delom bomo te pojave, ki so tuji delovnemu človeku, odstranili iz fizikulturnega življenja. Za množično in individualno, posredno in neposredno propagando pa imajo največ možnosti sindikalne podružnice, ki morajo takoj na delo. P. E.

Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik T. Seliškar. — Uredništvo (telefon 45-38) in uprava (telefon 20-42) v Ljubljani, Miklošičeva c. 22/II. — Izhaja vsak petek. Mesečna naročnina 12 din. Štev. čerkovne nakaznice 60-7005-012. Tiska Prosvetna tiskarna.

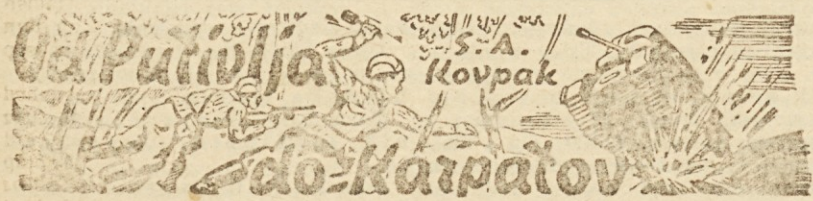
Znamka za 1.50

Sindikalna založba

»Delavske enotnosti«

Ljubljana

Miklošičeva 22/II.

S kakim grmečim in soglasnim »šura« bi odgovorili naši ljudje komisarju, če bi ne bilo povelja, naj korakamo molče, da se ne bi izdali sovražniku prej kakor treba! Ko je pustil vso kolono mimo, je Rudnev v galopu oddiral na njeno čelo. In tedaj se je njegov klic razlegal v prednji četi, ki se je razvila v bojno vrsto za napad že pri samem Deljatinu. Klic »šura« so zagrmeli ko grom.

Ko smo izginili z gore Ševke, je nemško poveljstvo razglasilo, da so partizani popolnoma uničeni. Zato smo se še tembolj nepričakovano pojavili pri Deljatinu. To je Nemce tako zmešalo, da smo zavzeli mesto, ne da bi se Nemci kaj branili, in smo pognali v zrak vse železniške in cestne mostove okrog mesta.

Boj se je vnel že na drugi strani Deljatina, ko nam je nemško poveljstvo poslalo dva nova polka naproti, in sovražnikov obroč, ki so ga bili partizani razbili, se je spet sklenil.

Treba napeti oči in ušesa, če pa je moja avtomatska pištola ležala na vozu — tedaj je bilo vse v redu, celo boj je lahko divjal, toda velike nevarnosti ni bilo. Včasih so celo pritekli pogledat, kje je komandantova avtomatska pištola: al jo drži v roki ali leži na vozu. Prišli so se әнеvi, ko niti v spanju nisem ločil od avtomatske pištole.

Nemci so nas potiskali k reki Prutu. Partizansko združanje je imelo takrat v svojih vrstah tisoč štiri sto borcev, med njimi ne manj ko dve sto ranjenecv, ki smo jih nosili na nosilnicah. Nj se težko predstaviti, kako so zazijali: Nemci, ko je vsa ta množica partizanov nenadoma brez sledu izginila, kakor bi se dobesedno v zemljo vdrla.

Ta »šudež« ob Prutu se je zgodil ponoči 6. avgusta. Dva dneva hudih bojev pri Deljatinu, Beli Oslavi in črni Oslavi sta pokazala, da se z vsem združenjem ne bomo pretolkli. Ko so nas Nemci obkolili na gori Dus, porasli z gostm leščevjem, smo se razdelili na majhne skupine. Naše skupine so se dogovorile glede zbornega mesta, potem pa so se razšle na

vse strani in so v varstvu teme lahko smuknile skoz sovražnikov obroč na tistih mestih, kjer so se nasprotnikovi oddelki stikali.

Nemcem ni preostajalo nič drugega kakor to, da so razglasili, da je Kovpakov oddelk dokončno uničen in da »se je posrečilo pobegniti samo Kovpaku z majno skupino«. Letake s tem »posebnim poročilom« so razsipala letala po vseh vaseh na Karpatih. V letakah je pisalo tudi o denarni nagradi tistemu, ki bi me ujel živnega, podrobno je bila opisana moja zunanost, obleka, posebni znaki, na primer brki, ki jih sploh imel nisem. Nasprotno pa so ti letaki navajali med posebnimi znaki za Rudneva in po opisu te brade je bilo mogoče sklepati, da so Nemci videli mojo brado. Partizane je silno zabavalo to, da so Nemci — kakor so to dokazovali njihovi razglesi — iz bog si ga vedi kakega razloga prišli do sklepa, da sem po narodnosti cigan. Borci so krohotalje se rekali: »Saj to je vendar komisarjev znak! Temnolasi Semjun Vasiljevič je bil sev da vse kakor bolj podoben ciganu kakor jaz.

Nemški letaki so zabavali tudi domačine. Kmetje so dejali: »Sami so ga preganjali, sami so ga podili, zakaj ga niso še sami ulovili?«

Najzabavnejše je bilo to, da so ljudje včasih v vaseh te letake brali in jih komentirali v moji navzočnosti. Priznati moram, da se je po odhodu s Karpatorv moja zunanost močno spremenila: svojo generalsko

čepico sem zamenjal za huculski klobuk, brado pa sam si obril.

Na zbornem mestu

Ko so se partizanske skupine razšle v raznih smereh, so se dolgo vrtele v karpatskih predgorjih, da bi zbrale sled za seboj. V avgustu smo prehodili vso stanislavsko in tarnopoljsko pokrajino, bili smo nekaj časa v pokrajini Kamenc-Podolska in Lvova, toda združiti se nam vendarle ni posrečilo, ker so Nemci, čeprav so razglasili prebivalstvu, da so partizani razbiti, sami prav dobro vedeli, da to ni res, in so kakor prej imeli povsod ojačene posadke.

Esesovci so se na avtomobilih prevažali iz pokrajine v pokrajino. Iskali so »glavne sile« partizanov, ker niso razumeli, da je naša glavna sila bilo ljudstvo. Če je bilo treba partizana za nekaj časa skriti, si ga lahko pustil v kateri koli vasi. Ko je ranjenec je našlo zavetje v kmetovih kočah! Spominjam se izvidnika Fedja Sidorenka. V boju pri Deljatinu je bil ranjen. Nekje okrog Črne Oslave smo ga morali pustiti v oskrbi pri neki kmetici. Bala smo se, da ne bo prenesel rane; potrebna mu je bila zdravniška pomoč. V vasi je bila nemška posadka — o zdravniški pomoči ni bilo niti govora. In vendar je žena, ki so ji partizani poneli prinesli ranjenca v kočo, našla zdravnika, ki je začel zdraviti našega izvidnika dobesedno Nemcem pred no-

som. Ta zdravnik se je sam skrivaj pred Nemci in je delal kot gozdar.

V vasi Knjazji Dvor v pečeniškem okraju stanislavske pokrajine sta brata Dimitro in Uljan Karatnik uredila v gozdu za naše ranjene borce pravo pravico ilegalno bolnico. Da bi Nemci ne odkrili te bolnice, sta jo prenašala iz kraja v kraj.

Kako pomembna je bila takrat za nas ta poživalna, ginljiva ljubezen ljudstva do ljudi, ki so se drzno borili proti nemškim okupatorjem! Čutili smo jo na vsakem koraku. Dognalo se je, da je sedela globoko sredi gozdne goščave skupina partizanov okrog ognja in da je prišel mmo nučul z butaro dračja na plečih, se ustavil, spregovoril nekaj besed, želel vso srečo, čez kakih dve uri pa si ga videl, kako se je vrnil z vrečo krompirja in prosil, naj mu oprostijo, ker je raven ko »cerkvena miša« in pač ne more dati kaj več.

Nemci so takrat že čutili, da jim je bo treba kmalu pobrisati, zato so hiteli, da bi izvozili v Nemčijo vse žito nove žetve. Prisilili so kmete, da so basali v vreče neomlačne snope in jih vozili na postajo. Svetovali smo kmetom, naj pomeči omlačijo snope, potem pa naj jih zbačejo v vreče. Kmeti navedel. Naš nasvet je bil ljude dem všeč. Iz vseh okolišnih vasi so začeli privvažati na postajo vreče s pravnimi snopi. Nemci so v naglici počitali v Nemčijo namesto pšavnice prazno slamo.

(Nadaljevanje)

Dopisi iz naših tovarn in ustanov

V Kemični tovarni tekmujejo

Tovariš Samar Albert, tajnik sindikalne podružnice Kemične tovarne v Ljubljani je že ob šestih zjutraj ponosno prinesel v tovarno zastavico, ki so jo podelili podružnici na rajonu. Dal jo je v okno vratarjeve lože, tako, da jo je opazil vsak takoj pri vstopu v tovarno. Ponosno so si jo ogledovali tovariši, zlasti tisti, ki so bili v tekmovalju najboljši.

Nov duh je zavel po tovarni po vseh obratih, v pisarni, delavnici in na dvorišču si čul: »V predvolilnem tekmovalju bo zopet naša!

Tehnično vodstvo je med tem že izdelovalo podroben načrt, kaj vse bodo delali v predvolilnem tekmovalju in v akciji higijensko-tehnične zaštite. Ko so tovariši zvedeli, da se posamezno podružnice resno pripravljajo, da nam odvzamejo zastavico, so postali nestrpni. Nismo mogli še dokončno izdelati obveze, ko je začel 17. novembra celotni delovni kolektiv že s tekmovaljem. Takoj po množičnem sestanku, na katerem je bilo tekmovalje navdušeno sprejeto, si že lahko videl od jutra do večera tovariše pri delih, ki jih je pripravilo vodstvo za tekmovalje poleg proizvodnih obvez. Ne 200 kot v oktoberskem tekmovalju za proslavo Oktobrske revolucije, 250 nas sedaj individualno tekmuje. To je — razen bolnih in nekaj godrnjačev — vsi. Tekmovalna komisija se je komaj znašla, tako se deževalo v prvih dneh tekmovalja napovedi tekmovalni med posamezniki, oddelki in grupami. Veliko je število individualnih obvez, vse tekmuje med seboj za prehodno zastavico, vsi skupaj pa za rajonsko.

Tovariši Braz Karel, Frantar Franc, Povh Franc, Sammar Jože, Romih Jakob ter Kotar Alojz imajo vsak dan več tekmecev, vsak dan ostrejša je njihova borba za zastavico.

Tovarišu Povhu hoče odvzeti zastavico Stranger Slavko, oba pa je sklenil prehiteti tovariš Marinšek iz delavnice Najhujšega tekmeča ima Frantar Franc v osebi Reničevega Dušana, enega najboljših mladincev. Dosedanji rezultati kažejo, da bo zmaga le Frantarjeva, kljub temu, da ima že 55 let za seboj. Ko je spoznal v mladincu Dušanu resnega tekmeča, se je počeno zavzel, saj se bori že nekaj časa za trajno zastavico, ki bo podeljena ob koncu tega tekmovalja.

Že ob šestih vidiš Frantarja, ko stoji pred hišico na dvorišču, kjer je zloženo orodje. Skupaj z drugimi delavci nestrpno pričakuje, kdaj bo dobil orodje. Ves siv je že in če ga opazniš pri delu, se moraš nehoti začuditi — mojster je, a ni tako umazanega dela, da bi se ga sam ne lotil, če opazi, da je potrebna izkušena roka.

Nihče si ne more prav predstavljati te borbe v naši tovarni, če je sam ne vidi in ne doživlja. Tu gre za minute, gre za točke. Nobenega pohajanja ni več po obratih, vsak se zaveda, da mora biti na svojem mestu, če ne, bo manj točk, obveza ne bo izpolnjena in prehitel ga bo tovariš.

Precej časa so govorili in nas strahili, da nas bo tekmovalje pripravilo ob zdravje ter bo padel marsikdo na breme socialnega zavarovanja. Vsi taki ki to govorijo, naj pridejo k nam in povprašajo tovariše in tovarišice, povedal jim bodo svoje.

Tu ni govora o priganjanju na prekomerno delo. To je zavest ogromne večine delovnega kolektiva, to je tisti polet, ki je potreben v socialističnem tekmovalju. Kljub pomanjkanju delovnih oblek, gumijevih škornjev, umazanem in nezdravem delu vsi nas tekmujejo. Pri nas ne gove no o koruzi in lakoti, ki je ni, več pa zato razpravljamo o posameznih obvezah in o tem, koliko je kdo napravil. Kdo bo koga prekosil v tem delu, o tem se govori v naši tovarni!

Se tistih, ki godrnjajo, je vsak dan manj, ker vidijo, da za nje med nami ni prostora. Videli so, da je naš kolektiv pripravljen z vsakim dnem na večje podvige za Tita in petletko.

Jeriha Pavel

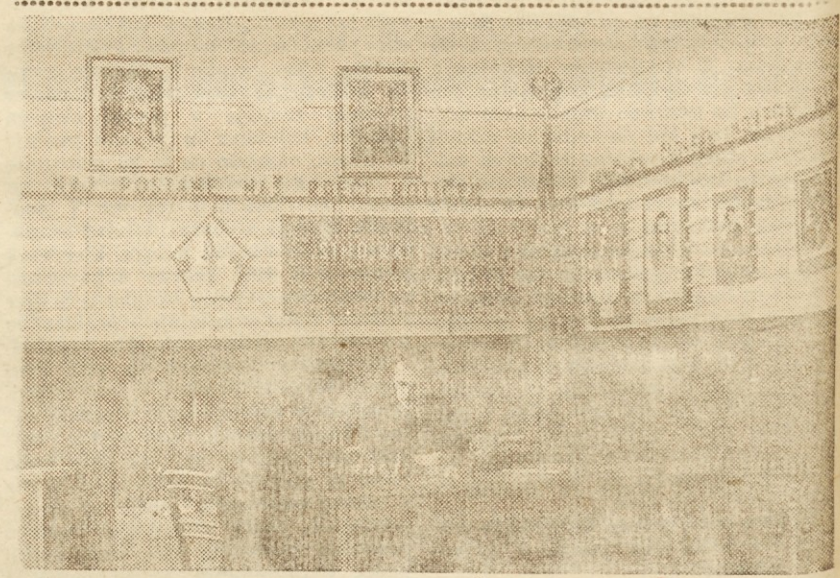
Delavci lesne industrije »Zora« so z delom proslavili praznik naše republike

Delavci lesne industrije »Zora« v Črnomlju so nedavno na svojem sindikalnem sestanku proglasili za udarnika tovariša Krznarič Mileta, ker je 3 mesece stalno presegal dnevno normo pri izdelavi drv. Obenem so bili nagrajeni najboljši delavci: gate. La Šepetavec Franc, arkularist Rajgelj Jan, prirezovalac Matjašič Jože, kladar Gašperič Jože ter tov. Kuhar Alojz. Ostali delavci pa so bili pohvaljeni za svoje vestno in požrtvovalno delo.

Na istem sestanku je delovni kolektiv na predlog tov. Šepetavca Franca soglasno sklenil, da bodo praznik rojstva naše republike praznovali na ta način, da pridejo vsi na delo, s čimer bodo pripomogli, da bo čimprej izvršen in presežen proizvodni plan.

Tako so 29. novembra pri nas veselo peeli stroji. Ta dan smo zrezali in zložili 17 m³ lesa. K delovnemu uspehu sta veliko pripomogla tudi strojniki tov. Zagar Franc in kurjač tov. German Ivan. Slednji kakor pri s ojem pokličenem delu, požrtvovalno delaven je tudi predsednik sindikalne podružnice, ki mu delavstvo polno zaupa

Bruš Drago

Tako si je delovni kolektiv »Tkanina« v Ljubljani uredil svoj rdčji kotiček

Razstava jeseniško delovne mladine

Za 29. november je jeseniška mladina pripravila in otvorila zanimivo in okusno opremljeno razstavo, kjer spoznaš napore in delo našega mladega kadra, ki se je z vsemi silami vključil v borbo za plan in neodvisno načrtno gospodarstvo. Na prvem mestu razstave je prikazano delo v jeseniški železarni v vseh oddelkih, kjer delajo mladinci. Tu vidimo izdelke in polizdelke naših mladincev, ki so z vso vnemo pristopili zlasti k izdelavi tistih proizvodov, ki so jih omogočili jeseniški udarniki, racionalizatorji in novatorji. Pri razstavi sodelujejo tudi mladinski aktivni iz okoliških krajev, tako mladina iz tovarne Veriga v Lescah, mladina tovarne »Plamen« v Kropi, tovarna »Elan« in mladinci-gozdni delavci.

Razstava bo odprta do 8. decembra. Sindikalne podružnice, ki žele spoznati delo mladine, lahko v teh dneh organizirajo skupne izlete za ogled razstave.

Nova sindikalna podružnica

Čeprav je bila sindikalna podružnica pri »Podjetju za vzdrževanje snage« šele pred kratkim ustanovljena, so uspehi, ki so jih dosegli člani, vidni in jasno govore, kaj lahko doseže delavnost vsega delovnega kolektiva. Delavci, zaposleni po ulicah vsega mesta, se redno sestajajo na svoje sindikalne in študijske sestanke. Prostor, kjer se ti sestanki vršijo, je priklupna dvoranica in nihče, ki bi vstopil vanjo, ne bi mogel po njenem videzu sklepati, da je bil ta prostor še pred tedni umazano skladišče. Podružnica ima svojo knjižnico, pevski in dramski krožek.

V starih tovarnah - nov duh časa

S skupnim požrtvovalnim delom si je delovni kolektiv Tovarne poljedelskih strojev v Mariboru uredil lastno sindikalno dvorano za svoje sestanke in prireditve. V novi dvorani je razdelil direktor tovarne požrtvovalnim delavcem 32 nagrad in izrekel 16 pohval — najboljšim med njimi, ki se trudijo za dvig proizvodnje.